# Albert Karaziwan

**Date :** 2 december 2019

Albert Karaziwan wordt geboren in 1958 in het Syrische Aleppo in een Armeens gezin. Op zijn 18de komt hij naar België om hier zijn studies aan te vatten. In 1992 richt hij zijn bedrijf Semlex op, Latijn voor “zin van de wet”. Semlex ontwikkelt zich tot een producent van identiteitskaarten die werken met biometrische herkenning van vingerafdrukken. Karaziwan richt zich met zijn bedrijf in de eerste plaats naar het Afrikaanse continent. In 2001 haalt hij zijn eerste contract binnen in Tsjaad. Semlex groeit tot een bedrijf met een omzet van 48 miljoen in 2018, goed voor een netto winst van 17 miljoen euro. Semlex heeft zijn hoofdkwartier in een statige woning in Brussel en beschikt daarnaast over een eigen assemblagebedrijf in België.

Tot zover het officieel verhaal. Journalisten van onder andere het agentschap Reuters en het magazine Médor schetsen een ander beeld van de man en zijn bedrijf. Zo is er bijvoorbeeld het aardoliebedrijf Gunvor, opgericht door de Zweedse miljonair Torbjorn Tornqvist en de Rus Gennady Timchenko, een vertrouweling van de Russische president Vladimir Putin. In 2006 vreesde Tornqvist dat de Amerikanen hun oliebronnen zouden droogleggen. Dus ging hij op zoek naar nieuwe oliereserves. Hij vond die in de Republiek Congo, niet te verwarren met de veel grotere buur Demokratische Republiek Congo. Om die oliecontracten binnen te halen deed Tornqvist een beroep op Semlex. Die beschikte immers over een uitgebreid Afrikaans netwerk. Maar in praktijk organiseerde Semlex de steekpenningen die gebonden waren aan de olieproductie. Die steekpenningen werden allen gefactureerd als transportonkosten per schip, in totaal goed voor 48 miljoen dollar die terug vloeiden naar de Congolese bewindvoerders. Semlex zou ook de witwaskanalen van die bedragen hebben gerealiseerd via een hele reeks van offshore bedrijven.

Ook een aantal contracten die Semlex binnenhaalde met de verkoop van biometrische paspoorten en identiteitskaarten in Afrika zouden gepaard zijn gegaan met de betaling van steekpenningen. Vooral het persagentschap Reuters werkte op die piste. En in januari 2018 titelde de krant De Morgen: “Ukkel: 's werelds draaischijf voor paspoortenzwendel”. In 2015 sloot Karaziwan een dubieus contract met de Congolese regering voor de levering van biometrische paspoorten. Door de Semlex-deal steeg de kostprijs van Congolese paspoorten plotseling van 100 naar 185 dollar, aldus de krant. Uit een onderzoek van het Britse persagentschap Reuters bleek dat van de 185 dollar slechts 65 dollar in de

Congolese overheidskas belandde, terwijl Karaziwan 60 dollar per paspoort verdiende. Maar het meest verdachte element van de deal is dat de resterende 60 dollar op een bankrekening in de Verenigde Arabische Emiraten belandde die toebehoort aan Makie Makolo Wangoi, een familielid van president Joseph Kabila. De omstreden Congo-deal was een van de redenen waarom het federaal parket in 2018 huiszoekingen deed op de Europese hoofdzetel van Semlex in Ukkel en in Karaziwans privéwoning.

Ook Karaziwans geprivilegieerde relaties met de vorige president van de Comoren, de eilandengroep aan de Oost-Afrikaanse kust, wordt onderzocht. Karaziwan was lange tijd ere-ambassadeur bij de Comoren en acht van zijn medewerkers kregen de titel van ereconsul. De man beschikte over drie diplomatieke paspoorten van de Comoren. Die openen zowat alle deuren, wereldwijd. Met de Comoren sloot Semlex een miljoenencontract voor de levering van paspoorten. De deal kwam er zonder openbare aanbesteding en nadat Karaziwan enkele persoonlijke gesprekken had gehad met toenmalig president Ahmed Abdallah Mohamed Sambi. Ook deze transacties verliepen via een filiaal in Dubai. Daarnaast werd een lucratieve handel opgezet waarbij de Comorese paspoorten voor zo'n 100.000 euro werd verkocht. Het zou gaan om 5.000 tot 10.000 paspoorten. Een van de kopers was Hamid Reza Malakotipour. Die staat op een Amerikaanse sanctielijst omdat hij materieel leverde aan eenheden van de Iraanse Revolutionaire Garde in Syrië, die zij aan zij vechten met het regeringsleger van president Assad. Meteen kwam Karaziwan daarbij op het bord terecht van de FBI. Daarop trok de Comorese regering de diplomatieke paspoorten van Karaziwan in. Tegelijk annuleerden de Comoren 170 paspoorten die door Semlex tussen 2013 en 2016 waren uitgereikt aan buitenlanders van wie veel Iraniërs.

In totaal levert Semlex aan een tiental andere Afrikaanse landen paspoorten, rijbewijzen en identiteitskaarten. Reuters schat de waarde van de contracten op honderden miljoenen dollars. Veel van deze contracten komen er na tussenkomst van Karaziwans belangrijkste bemiddelaar: Zina Wazouna Idriss, de ex-vrouw van de Tsjaadse president Idriss Déby, die over een zeer uitgebreid netwerk van hooggeplaatste Afrikanen beschikt. Idriss betrekt een riante villa in Waterloo. Volgens Reuters maken Karaziwan en Zina Idriss systematisch gebruik van smeergeld om contracten binnen te halen. Zina Idriss liet zich trouwens vaak in natura uitbetalen: een exclusieve skireis, de villa ter waarde van 565.561 euro in Waterloo, dure jurken, tickets in businessclass.

In België kan Karaziwan blijkbaar terugvallen op goede contacten met de liberale

partij MR van Didier Reynders. Zo kwam de liberale senator Alain Destexhe verschillende keren tussen op vraag van Zina Idriss, ook in Waterloo. Burgemeester van Waterloo op dat moment is MR-politicus en gewezen minister Serge Kubla. Die startte zijn carrière op het kabinet van wijlen Jean Gol, liberaal kopstuk. Het was diezelfde Gol die de advocaat Didier Reynders op 28-jarige leeftijd voorzitter maakte van de NMBS en meteen ook in de politiek lanceerde. Op zijn blog profileert Karaziwan zich als sponsor van “La Ferme d’Hougoumont” in Waterloo. Die site huisvest het museum over de slag van Waterloo uit 1815. Ze is gelegen in de schaduw van de leeuw van Waterloo. Karaziwan zegt bezeten te zijn van geschiedenis en daarom de restauratie van het museum financieel te hebben ondersteund. Kubla zelf moest in februari 2015 ontslag nemen als burgemeester nadat hij in beschuldiging was gesteld van omkoping van de Congolese eerste minister Muzito. En dan is er nog Jean-Claude Fontinoy, lange tijd als expert verbonden aan het kabinet van minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders. In Congo had Fontinoy gesprekken met Moïse Ekanga, een adviseur van president Kabila die vanuit Dubai mee de smeergelden van Semlex regelde. De nu 74-jarige Fontinoy gaat door als de rechterhand van Reynders.